

Η "αχίλλειος πτέρνα" του Ν. Μαδούρο ονομάζεται Citgo

04/Φεβ/2019 11:43

Ο λογότυπος της πετρελαϊκής εταιρείας Citgo κυριαρχεί παντού στην πόλη της Βοστώνης και όχι μόνον: αποτελεί τμήμα της αμερικανικής παράδοσης, καθώς η ίδρυσή της χρονολογείται το 1910, οπότε ο Χένρι Λίθαμ Ντόχερτι ίδρυσε τη City Service Company, που το 1965 μετονομάστηκε σε Citgo. Σήμερα, η εταιρεία απασχολεί 3.400 εργαζομένους, διαθέτει τρία διυλιστήρια —σε Τέξας, Ιλινόι και Λουϊζιάνα— που παράγουν 849.000 βαρέλια πετρελαίου την ημέρα και κατέχει πάνω από 3.000 πρατήρια βενζίνης σε 29 Πολιτείες της χώρας.

Όμως εκείνο που δεν γνωρίζει κανείς όταν πηγαίνει στα πρατήρια αυτά, αλλά και που δεν τονίζεται επίσης και στον ιστότοπο της εταιρείας, είναι το γεγονός ότι από το 1990, η Citgo ανήκει στη δημόσια πετρελαϊκή επιχείρηση της Βενεζουέλας PDVSA. Επιχείρηση της οποίας πρόεδρος είναι ο Ασδρούβαλ Τσάβες, εξάδελφος του θανάτιστα ιστορικού ηγέτη της Μπολιβαριανής Επανάστασης και ο οποίος προΐσταται στη διαχείριση της εταιρείας στη Βοστώνη από το Κάρακας μετά την απαγόρευση βίζας που του επεβλήθη. Παράλληλα, άλλα πέντε μέλη του ΔΣ της, όλοι τους Αμερικανοί πολίτες, κρατούνται στη Βενεζουέλα με την κατηγορία της διαφθοράς.

Οι ΗΠΑ αποτελούν τον κύριο εξαγωγικό προορισμό για την PDVSA και η σημασία της Citgo για την κυβέρνηση του Κάρακας είναι διπλή. Αφενός την προμηθεύει με τη νάφθα, την αναγκαία διαλυτική ουσία που εξασφαλίζει την απρόσκοπτη ροή του αργού πετρελαίου στους αγωγούς μεταφοράς του. Από την άλλη, αποτελεί τη μοναδική κερδοφόρα επιχείρηση στην παραπαιούσα οικονομία της χώρας, προσπορίζοντας το αναγκαίο συνάλλαγμα. Για τον λόγο τούτο, όταν ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ θέλησε να δώσει τη χαριστική βολή στην κυβέρνηση του Νικολάς Μαδούρο, δεν χρειάστηκε να κοιτάξει πολύ μακριά: είχε τον κατάλληλο στόχο μέσα στην ίδια του τη χώρα.

Μετά την εφαρμογή μίας σειράς σκληρών μέτρων εμπάργκο που είχε εφαρμόσει εναντίον της κυβέρνησης του Κάρακας—στις εξαγωγές πετρελαίου και χρυσού, στις εισαγωγές ανταλλακτικών, φαρμάκων και τροφίμων, στο πάγωμα των λογαριασμών της Βενεζουέλας στις ΗΠΑ, τον έμμεσο αποκλεισμό της από τις αγορές δανεισμού, με τη συνδρομή των οίκων αξιολόγησης, που είχε ως αποτέλεσμα την έκρηξη του πληθωρισμού και την αδυναμία έκδοσης κρατικών ομολόγων—σε συνδυασμό και με τις προκλήσεις παραστρατιωτικών σε συνεργασία με την γειτονική Κολομβία στο έδαφος της Βενεζουέλας, όπως και με την αφειδή βοήθεια σε χρήματα και οργάνωση που δαψίλευαν στην αντιπολίτευση ΜΚΟ οργανώσεις, που είτε ανήκαν στον γνωστό Τζορτζ Σόρος, είτε απ' ευθείας στο αμερικανικό ΥΠΕΞ, ο Τραμπ αποφάσισε να εντείνει την πίεση και στην PDVSA.

Και πώς; Παγώνοντας τα περιουσιακά της στοιχεία στις ΗΠΑ, που ανέρχονται στα περίπου 6,1 δισ. ευρώ. "Ζητήσαμε από τον πρόεδρο να σκεφθεί με προσοχή την επίπτωση που θα έχουν οι κυρώσεις αυτές στις εταιρείες, τους εργαζομένους και τους καταναλωτές των ΗΠΑ", τονίζει σε επιστολή του προς τον Λευκό Οίκο ο πρόεδρος της αμερικανικής πετροχημικής βιομηχανίας Τσετ Τόμσον. Όμως, απ' ό,τι αποδεικνύεται, το πετρέλαιο της Βενεζουέλας που δίνει δουλειά σε Αμερικανούς εργαζομένους είναι ένα από τα λιγοστά θέματα που αγνοεί και δεν περιλαμβάνει στο σύνθημά του "πρώτα η Αμερική" ο Τραμπ. Τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα.

Οικυρώσεις αυτές αναγκάζουν την Citgo να μην αποστέλλει χρήματα και νάφθα στη Βενεζουέλα. Είναι πλέον αναγκασμένη να καταθέτει τα κέρδη μόνον σε αμερικανικό τραπεζικό λογαριασμό, στον οποίο όμως μπορεί να έχει πρόσβαση μόνον η αυτοανακηρυχθείσα κυβέρνηση του Χουάν Γουαϊδό, τη μοναδική που αναγνωρίζει η Ουάσιγκτον. Πλέον η Citgo βρίσκεται στο επίκεντρο της μάχης για την εξουσία και το μέλλον της Βενεζουέλας.

Σύμφωνα με την "Wall Street", οι κυρώσεις έχουν αναγκάσει την εταιρεία να εξετάζει το ενδεχόμενο να κηρύξει χρεοκοπία, ως μέσο προστασίας των δραστηριοτήτων της και για να αποφύγει την λεηλασία των περιουσιακών της στοιχείων είτε από την κυβέρνηση της Βενεζουέλας, είτε από τους πιστωτές της. Σε επαφή της ισπανικής εφημερίδας "El Pais" με στελέχη της εταιρείας, απέφυγαν να αποκαλύψουν τι μέλλει γενέσθαι.

Η απώλεια της πρόσβασης στην αμερικανική αγορά αποτελεί ένα μεγάλο πλήγμα για τη Βενεζουέλα, καθώς οι άλλοι πελάτες της δεν πληρώνουν σε ρευστό. Οι συμφωνίες της με τη Ρωσία υποχρεώνουν τη Βενεζουέλα να πληρώνει εισαγωγές προϊόντων με αργό πετρέλαιο, αλλά δεν φέρνουν στη χώρα "ζεστό" συνάλλαγμα. Όπως όμως εξηγεί ο Έντουαρντ Χιρς, καθηγητής της Οικονομίας του Πετρελαίου στο Πανεπιστήμιο του Χιούστον, "η παραγωγή επί των ημερών του Τσάβες και του Μαδούρο μειώθηκε και η Βενεζουέλα δεν στάθηκε ικανή να επενδύσει σε νέα κοιτάσματα, ή προσωπικό. Πλέον, το "κλειδί" στην υπόθεση ανήκει περισσότερο στη διεθνή πολιτική, παρά στην οικονομία: θα μπορέσει η Βενεζουέλα να βασισθεί σε άλλες κυβερνήσεις για να βρει συνάλλαγμα; Αυτό που θα πρέπει να αναρωτιούνται εκείνοι που θέλουν να φύγει ο Μαδούρο είναι εάν έχουν εξασφαλίσει ήδη επαρκή πρόσβαση σε άλλες πηγές κεφαλαίων".

Αλλά και η Citgo (που διυλίζει αργό πετρέλαιο για λογαριασμό άλλων 18 χωρών και το 24% της Βενεζουέλας) θα πρέπει να στραφεί προς άλλους προμηθευτές. Το 7% των εισαγωγών πετρελαίου στις ΗΠΑ καλύπτονταν από πετρέλαιο της Βενεζουέλας, που είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος προμηθευτής τους μετά τον Καναδά, τη Σαουδική Αραβία και το Μεξικό. "Η Citgo και άλλα διυλιστήρια στον Κόλπο του Μεξικού θα μπορέσουν να αντικαταστήσουν το αργό της Βενεζουέλας, μάλλον με πετρέλαιο από τον Καναδά. Αλλά θα είναι μία μακροπρόθεσμη αναδιάταξη, που δεν θεωρώ πως θα μεταβάλει την παγκόσμια αγορά πετρελαίου", εκτιμά ο Χιρς.

Η Citgo υπήρξε μία από τις μεγάλες αμερικανικές πετρελαϊκές επιχειρήσεις που στη δεκαετία του '80 υπήρξαν στόχων επιθετικών πολιτικών εξαγοράς, όταν η τιμή του βαρελιού ήταν χαμηλή και τα περιθώρια κέρδους μικρά. Γι' αυτό η PDVSA και άλλες ξένες εταιρείες είδαν την ευκαιρία να αποκτήσουν διυλιστήρια στις ΗΠΑ και να έχουν νέους διαύλους διάθεσης αργού πετρελαίου,

προσθέτει ο Χιρς. Η PDVSA εξαγόρασε τη μισή Citgo το 1986 και το 1990 απέκτησε ολόκληρη την εταιρεία.

Ηάνοδος του Τσάβες στην εξουσία το 1999 προσέδωσε στην Citgo και έναν πολιτικό ρόλο. Τα έσοδα από το πετρέλαιο, που φθάνουν στο μισό του κρατικού προϋπολογισμού, χρηματοδότησαν τις κοινωνικές μεταρρυθμίσεις του Τσάβες. Σήμερα η κρατική εταιρεία και η κυβέρνηση χρωστούν δισ. σε αποζημιώσεις για την εθνικοποίηση ξένων ενεργητικών στοιχείων.

Οικονομική ύφεση εξανάγκασε τον Τσάβες και μετέπειτα τον Μαδούρο να χρησιμοποιήσουν τη Citgo ως εγγύηση για την έκδοση κρατικών τίτλων και τη σύναψη δανείων από τη ρωσική πετρελαϊκή Rosneft, στην οποία βρίσκεται υποθηκευμένη η μισή εταιρεία. Όμως αυτό σπέρνει ακόμη ένα σπόρο ανησυχίας στο Καπιτώλιο: μπορεί μεν να φύγει η Βενεζουέλα από την εταιρεία, αλλά θα είναι η Μόσχα εκείνη που θα κάνει τότε την είσοδό της στις ενεργειακές υποδομές των ΗΠΑ.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ-ΜΠΕ

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)